

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

28 päivänä heinäkuuta 2016 *

Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaalipolitiikka — Direktiivi 2000/78/EY — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — 3 artiklan 1 kohdan a alakohta — Direktiivi 2006/54/EY — Miesten ja naisten yhtäläiset mahdollisuudet ja yhdenvertainen kohtelu työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa — 14 artiklan 1 kohdan a alakohta — Soveltamisala — Käsite ”työpaikan, itsenäisenä ammatinharjoittajana tehdyn työn tai toimen saaminen” — Työn hakeminen muodollisesti hakijan aseman saamiseksi yksinomaan korvauksen vaatimista varten syrjinnän perusteella — Oikeuden väärinkäyttö

Asiassa C-423/15,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Bundesarbeitsgericht (liittovaltion työtuomioistuin, Saksa) on esittänyt 18.6.2015 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 31.7.2015, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Nils-Johannes Kratzer

vastaan

R+V Allgemeine Versicherung AG,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Arabadjiev, J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund ja S. Rodin,

julkisasiamies: M. Wathelet,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Nils-Johannes Kratzer, joka edustaa itse itseään,
- R+V Allgemeine Versicherung AG, edustajanaan B. Göpfert, Rechtsanwalt,
- Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze ja A. Lippstreu,
- Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään M. Holt, avustajanaan K. Apps, barrister,
- Euroopan komissio, asiamiehinään M. Kellerbauer ja D. Martin,

* * Oikeudenkäyntikieli: saksa.

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY (EYVL 2000, L 303, s. 16) 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY (EUVL 2006, L 204, s. 23) 14 artiklan 1 kohdan a alakohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Nils-Johannes Kratzer ja R+V Allgemeine Versicherung AG (jäljempänä R+V) ja joka koskee kantajan vaatimuksia korvauksen maksamiseksi ja aineellisen vahingon korvaamiseksi sekä kieltomääräyksen saamiseksi sillä perusteella, että hän katsoo tulleen syrjityksi iän ja sukupuolen perusteella, koska kyseinen yritys hylkäsi kantajan hakemuksen työpaikkailmoituksessaan tarkoitettuun tehtävään.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 2000/78

- 3 Direktiivin 2000/78 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin tarkoituksena on luoda yleiset puitteet uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumiselle työssä ja ammatissa yhdenvertaisen kohtelun periaatteen toteuttamiseksi jäsenvaltioissa.”

- 4 Kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Yhteisölle annetun toimivallan puitteissa tätä direktiiviä sovelletaan kaikkiin henkilöihin sekä julkisella että yksityisellä sektorilla, julkisyhteisöt mukaan lukien, kun kyseessä on:

- a) työn tai itsenäisen ammatin harjoittamista koskevat edellytykset, myös valinta- ja työhönottoperusteet, alasta ja ammattiasemasta riippumatta, sekä uralla eteneminen;

– –”

- 5 Kyseisen direktiivin 17 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista, ja niiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niitä sovelletaan. Seuraamusten, joihin saattaa kuulua korvausten maksaminen uhrille, on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. – –”

Direktiivi 2006/54

- 6 Direktiivin 2006/54 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin tarkoituksena on taata miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpano työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa.

Tätä varten siinä on säännöksiä, joilla pyritään panemaan yhdenvertaisen kohtelun periaate täytäntöön seuraavilla aloilla:

- a) mahdollisuudet työhön, myös uralla etenemiseen, ja ammatilliseen koulutukseen;

– –”

- 7 Kyseisen direktiivin 14 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Julkisella tai yksityisellä sektorilla, julkiset laitokset mukaan lukien, ei saa olla välitöntä tai välillistä sukupuoleen perustuvaa syrjintää seuraavien seikkojen suhteen:

- a) työpaikan, itsenäisenä ammatinharjoittajana tehdyn työn tai toimen saamisen ehdot, valinta- ja työhönottoperusteet mukaan lukien, toimialasta ja ammattiasemasta riippumatta, uralla eteneminen mukaan lukien;

– –”

- 8 Kyseisen direktiivin 18 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on otettava kansallisessa oikeusjärjestyksessään käyttöön tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan tosiasiallinen ja tehokas korvaus tai, jos jäsenvaltiot niin päättävät, hyvitys sukupuoleen perustuvan syrjinnän kohteeksi joutuneelle henkilölle aiheutuneista menetyksistä ja vahingoista tavalla, joka on varoittava ja oikeasuhteinen kärsittyyn vahinkoon nähden. – –”

- 9 Kyseisen direktiivin 25 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten määräysten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näitä seuraamuksia sovelletaan. Seuraamusten, joihin saattaa kuulua korvausten maksaminen uhrille, on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. – –”

Saksan oikeus

- 10 Yleisen yhdenvertaista kohtelua koskevan lain, joka on annettu 14.8.2006 (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz; BGBl. 2006 I, s. 1897), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa (jäljempänä AGG), 1 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Tämän lain tavoitteena on estää tai poistaa kaikki syrjintä, joka perustuu rotuun tai etniseen alkuperään, sukupuoleen, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoli-identiteettiin.”

11 AGG:n 2 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tämän lain nojalla johonkin edellä 1 §:ssä mainittuun perusteeseen perustuva syrjintä on kiellettyä seuraavien tekijöiden osalta:

1. työpaikan, itsenäisenä ammatinharjoittajana tehdyn työn tai toimen saamisen ehdot, valinta- ja työhönottoperusteet mukaan lukien, toimialasta ja ammattiasemasta riippumatta, uralla eteneminen mukaan lukien.

--”

12 AGG:n 6 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Tässä laissa tarkoitettuja työntekijöitä (Beschäftigte) ovat:

1. työntekijät (Arbeitnehmerinnen und Arbeitnehmer);

--

Tässä laissa tarkoitettuina työntekijöinä pidetään myös työpaikan hakijoita sekä henkilöitä, joiden työsuhde on päättynyt.”

13 AGG:n 7 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Työntekijöitä ei saa syrjiä 1 §:ssä mainituilla perusteilla; tätä kieltoa sovelletaan myös silloin, kun syrjintään syyllistynyt pelkää, että syrjinnän yhteydessä on olemassa jokin 1 §:ssä mainituista perusteista.”

14 AGG:n 15 §:n 1 ja 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”1. Jos syrjintäkieltoa rikotaan, työnantaja on velvollinen korvaamaan tästä aiheutuneet vahingot. Tätä ei sovelleta, jos työnantajan ei voida katsoa olevan vastuussa syrjintäkiellon rikkomisesta.

2. Työntekijä voi vaatia asianmukaista rahamääräistä korvausta vahingosta, joka ei ole varallisuusvahinko. Mikäli asianomaista ei ole otettu palvelukseen, korvaus ei saa ylittää kolmen kuukauden palkkaa, jos asianomaista ei olisi ilman syrjintääkään otettu palvelukseen.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

15 Maaliskuussa 2009 R+V julkaisi taloustieteiden, talousmatematiikan, taloustietotekniikan ja oikeustieteen aloilla tutkinnon suorittaneille hakijoille tarkoitettuja harjoittelupaikkoja koskevan hakuilmoituksen.

16 Ilmoituksessa mainittiin vaatimuksina yhdessä edellä mainituista aloista erittäin hyvin arvosanoin suoritettu korkeakoulututkinto, jonka suorittamisesta on kulunut enintään vuosi tai joka suoritetaan lähikuukausien aikana, sekä esimerkiksi koulutuksen, harjoittelujaksojen tai opintojen ohella tehdyn palkkatyön kautta saatu pätevä ammattiin suuntautunut työkokemus. Oikeustieteen alan hakijoilta edellytettiin lisäksi molempien valtiontutkintojen menestyksestä suorittamista ja työoikeuteen erikoistumista tai lääketieteen tuntemusta.

17 Kratzer haki oikeustieteen harjoittelijan paikkaa painottaen hakemuksessaan, että sen lisäksi, että hän täytti ilmoituksessa mainitut vaatimukset, hän oli saanut johtamiskokemusta työskennellessään aiemmin asianajajana ja vakuutusyhtiön johtotehtävissä ja että hän oli tottunut ottamaan vastuuta ja

työskentelemään itsenäisesti. Kratzer ilmoitti lisäksi, että hän suorittaa työoikeuteen erikoistuvan asianajajan kurssia ja että hän hoiti isänsä kuoleman vuoksi laajaa lääkintäoikeudellista asiaa ja hänellä oli siten laaja lääkintäoikeuden alan kokemus.

- 18 R+V hylkäsi Kratzerin hakemuksen 19.4.2009 ja totesi, ettei se voinut tarjota kantajalle sillä hetkellä työhönottomahdollisuutta.
- 19 Kratzer teki 11.6.2009 vastaajalle kirjallisen valituksen, jossa hän vaati 14 000 euron korvausta ikään perustuvan syrjinnän perusteella.
- 20 R+V kutsui Kratzerin heinäkuun 2009 alussa neuvotteluun henkilöstöjohtajansa luo ja kertoi, että hylkäämispäätös oli luotu automaattisesti eikä siksi vastannut R+V:n tarkoitusta.
- 21 Kratzer hylkäsi kutsun ja ehdotti, että hänen tulevaisuudestaan R+V:ssä keskusteltaisiin sen jälkeen, kun hänen esittämänsä korvausvaatimus olisi täytetty.
- 22 Kratzer nosti Arbeitsgericht Wiesbadenissa (Wiesbadenin työtuomioistuin, Saksa) ikään perustuvan syrjinnän perusteella korvauskanteen, jossa hän vaati 14 000 euron korvausta. Saatuaan tietää, että R+V oli ottanut oikeustieteen alan neljään harjoittelijan paikkaan ainoastaan naisia, vaikka kaikkiaan yli 60 hakemuksesta naisten ja miesten osuus oli lähestulkoon yhtä suuri, Kratzer vaati sukupuoleen perustuvan syrjinnän perusteella 3 500 euron suuruista lisäkorvausta.
- 23 Arbeitsgericht Wiesbaden hylkäsi kanteen, minkä jälkeen Kratzer valitti Hessisches Landesarbeitsgerichtiin (Hessenin osavaltion ylin työtuomioistuin, Saksa), joka vuorostaan hylkäsi Kratzerin valituksen.
- 24 Näin ollen Kratzer teki Revision-valituksen ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen.
- 25 Bundesarbeitsgericht (liittovaltion työtuomioistuin, Saksa) päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko direktiivin 2000/78 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja direktiivin 2006/54 14 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että myös sellainen henkilö tavoittelee ’työpaikan tai toimen saamista’, jonka työhakemuksesta ilmenee, että tavoitteena ei ole työhönotto ja työpaikka vaan ainoastaan hakijan aseman saaminen, jotta henkilö voi esittää korvausvaatimuksia?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Voidaanko tilannetta, jossa hakijan asemaa ei ole saatu työhönottoa ja työpaikkaa silmällä pitäen vaan korvauksen vaatimisen mahdollistamiseksi, pitää unionin oikeuden perusteella oikeuden väärinkäyttönä?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

- 26 Kysymyksillään, joita on syytä tarkastella yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähinnä, onko direktiivin 2000/78 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja direktiivin 2006/54 14 artiklan 1 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että tilanne, jossa henkilön tavoitteena työpaikkaa hakiessaan ei ole kyseisen työpaikan saaminen vaan ainoastaan hakijan aseman saaminen muodollisesti yksinomaan korvauksen vaatimista varten, kuuluu näissä säännöksissä tarkoitettuun käsitteeseen ”työn tai toimen saaminen” alaan, ja onko tällaista tilannetta pidettävä unionin oikeuden perusteella oikeuden väärinkäyttönä.

- 27 Tästä on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 267 artiklassa tarkoitettussa ennakkoratkaisumenettelyssä, joka perustuu kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen tehtävien selkeään jakoon, yksinomaan kansallinen tuomioistuin on toimivaltainen toteamaan pääasian tosiseikat (ks. mm. tuomio 25.10.2012, Rintisch, C-553/11, EU:C:2012:671, 15 kohta). Tässä yhteydessä unionin tuomioistuin voi lausua yksinomaan unionin oikeuden tulkinnasta tai pätevyydestä kansallisen tuomioistuimen kuvaaman tosiasiallisen ja oikeudellisen tilanteen valossa, jotta se voisi antaa kansalliselle tuomioistuimelle asian ratkaisemisen kannalta hyödyllisiä ohjeita (ks. mm. tuomio 9.11.2006, Chateignier, C-346/05, EU:C:2006:711, 22 kohta).
- 28 Näin ollen Bundesarbeitsgerichtin ennakkoratkaisupyynnössään esittämiin kysymyksiin on vastattava sen kuvaamien tosiseikkojen perusteella.
- 29 Tältä osin ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että pääasialle on ominaista se, että Kratzer ei hakenut harjoittelupaikkaa R+V:n palveluksessa tämän harjoittelupaikan saadakseen vaan ainoastaan saadakseen muodollisesti hakijan aseman korvauksen vaatimiseksi direktiivin 2000/78 ja direktiivin 2006/54 perusteella.
- 30 Tosiasiallinen tilanne, jolle ovat ominaisia ennakkoratkaisupyynnössä kuvattujen kaltaiset piirteet, ei lähtökohtaisesti kuulu direktiivin 2000/78 ja direktiivin 2006/54 soveltamisalaan.
- 31 On nimittäin todettava, että näiden direktiivien sanamuodosta suoraan ilmenee, että ne koskevat työtä ja ammattia.
- 32 Tästä on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sekä direktiivin 2000/78 nimestä ja johdanto-osasta että sisällöstä ja tarkoituksesta ilmenee, että kyseisellä direktiivillä pyritään luomaan yleiset puitteet henkilöiden yhdenvertaisen kohtelun takaamiseksi ”työssä ja ammatissa” antamalla tehokasta suojaa sellaista syrjintää vastaan, joka perustuu johonkin kyseisen direktiivin 1 artiklassa mainituista perusteista, joista yksi on ikä (ks. mm. tuomio 16.10.2007, Palacios de la Villa, C-411/05, EU:C:2007:604, 42 kohta; tuomio 13.9.2011, Prigge ym., C-447/09, EU:C:2011:573, 39 kohta ja tuomio 13.11.2014, Vital Pérez, C-416/13, EU:C:2014:2371, 28 kohta).
- 33 Direktiivin 2006/54 tarkoituksena puolestaan on sen 1 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan taata miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpano työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa.
- 34 Direktiivin 2000/78 3 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ja direktiivin 2006/54 14 artiklan 1 kohdan a alakohdasta erityisesti ilmenee, että näitä direktiivejä sovelletaan henkilöön, joka etsii työtä, myös valinta- ja työhönottoperusteiden osalta (ks. tuomio 19.4.2012, Meister, C-415/10, EU:C:2012:217, 33 kohta).
- 35 Henkilö, joka hakee työpaikkaa edellä 29 kohdassa kuvattujen kaltaisissa olosuhteissa, ei selvästikään pyri saamaan työpaikkaa, jota hän muodollisesti hakee. Kyseinen henkilö ei näin ollen voi vedota direktiivissä 2000/78 ja direktiivissä 2006/54 annettuun suojaan. Päinvastainen tulkinta olisi ristiriidassa näiden direktiivien tarkoituksen kanssa, jona on taata henkilöiden yhdenvertainen kohtelu ”työssä ja ammatissa” antamalla tehokasta suojaa erinäistä syrjintää vastaan muun muassa ”työn saamista” koskevilta osin.
- 36 Näissä olosuhteissa tällaista henkilöä ei myöskään voida pitää direktiivin 2000/78 17 artiklassa ja direktiivin 2006/54 25 artiklassa tarkoitettuna uhrina tai direktiivin 2006/54 18 artiklassa tarkoitettuna syrjinnän kohteeksi joutuneena henkilönä, jolle on aiheutunut ”menetyksiä” tai ”vahinkoa”.

- 37 Lisäksi unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan oikeussubjektit eivät saa vedota unionin oikeusnormeihin vilpillisesti tai käyttää niitä väärin (ks. tuomio 13.3.2014, SICES ym., C-155/13, EU:C:2014:145, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 38 Väärinkäytösluonteisen menettelytavan toteamisen edellytyksenä on sekä objektiivisen että subjektiivisen osatekijän olemassaolo (ks. tuomio 13.3.2014, SICES ym., C-155/13, EU:C:2014:145, 31 kohta).
- 39 Yhtäältä objektiivisesta osatekijästä on todettava, että sen olemassaolon toteaminen edellyttää sitä, että kaikista objektiivisista olosuhteista ilmenee, että vaikka unionin säännöstössä vahvistettuja edellytyksiä on muodollisesti noudatettu, kyseisellä säännöstöllä tavoiteltua päämäärää ei ole saavutettu (ks. tuomio 14.12.2000, Emsland-Stärke, C-110/99, EU:C:2000:695, 52 kohta ja tuomio 13.3.2014, SICES ym., C-155/13, EU:C:2014:145, 32 kohta).
- 40 Toisaalta väärinkäytösluonteisen menettelytavan toteamisen edellytyksenä on subjektiivinen osatekijä, eli objektiivisten osatekijöiden kokonaisuuden on osoitettava, että kyseisten toimien keskeinen päämäärä on perusteettoman edun saaminen. Väärinkäytösluonteisten menettelytapojen kiellolla ei nimittäin ole merkitystä, kun kyseessä oleville toimille on jokin muu peruste kuin pelkkä etujen saaminen (ks. tuomio 21.2.2006, Halifax ym., C-255/02, EU:C:2006:121, 75 kohta; tuomio 22.12.2010, Weald Leasing, C-103/09, EU:C:2010:804, 30 kohta ja tuomio 13.3.2014, SICES ym., C-155/13, EU:C:2014:145, 33 kohta).
- 41 Jälkimmäisen osatekijän, joka liittyy toimijoiden aikomuksiin, olemassaolon osoittamiseksi voidaan ottaa huomioon muun muassa kyseisten toimien täysin keinotekoinen luonne (ks. vastaavasti tuomio 14.12.2000, Emsland-Stärke, C-110/99, EU:C:2000:695, 53 ja 58 kohta; tuomio 21.2.2006, Halifax ym., C-255/02, EU:C:2006:121, 81 kohta; tuomio 21.2.2008, Part Service, C-425/06, EU:C:2008:108, 62 kohta ja tuomio 13.3.2014, SICES ym., C-155/13, EU:C:2014:145, 33 kohta).
- 42 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava kansallisen oikeuden todistelusääntöjen mukaisesti – edellyttäen, ettei unionin oikeuden tehokkuutta loukata –, onko pääasiassa olemassa väärinkäytösluonteisen menettelytavan muodostavia osatekijöitä (ks. tuomio 14.12.2000, Emsland-Stärke, C-110/99, EU:C:2000:695, 54 kohta; tuomio 21.7.2005, Eichsfelder Schlachtbetrieb, C-515/03, EU:C:2005:491, 40 kohta; tuomio 21.2.2006, Halifax ym., C-255/02, EU:C:2006:121, 76 kohta ja tuomio 13.3.2014, SICES ym., C-155/13, EU:C:2014:145, 34 kohta).
- 43 Jos tältä osin objektiivisesti ilmenee yhtäältä, että direktiivissä 2000/78 ja direktiivissä 2006/54 säädettyjen edellytysten muodollisesta täyttymisestä huolimatta näillä direktiiveillä tavoiteltua päämäärää ei ole saavutettu, ja toisaalta, että Kratzer haki keinotekoisesti työpaikkaa niin, että hänen olennaisena päämääränään ei ollut tämän työpaikan tosiasiallinen saaminen vaan kyseisillä direktiiveillä annettuun suojaan vetoaminen perusteettoman edun saamiseksi, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkistettava, on katsottava, että Kratzer vetoaa tähän suojaan käyttäkseen sitä väärin.
- 44 Esitettyihin kysymyksiin on näin ollen vastattava, että direktiivin 2000/78 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja direktiivin 2006/54 14 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että tilanne, jossa henkilön tavoitteena työpaikkaa hakiessaan ei ole kyseisen työpaikan saaminen vaan ainoastaan hakijan aseman saaminen muodollisesti yksinomaan korvauksen vaatimista varten, ei kuulu näissä säännöksissä tarkoitetun käsitteen ”työn tai toimen saaminen” alaan, ja jos unionin oikeudessa edellytetyt osatekijät ovat olemassa, sitä voidaan pitää oikeuden väärinkäyttönä.

Oikeudenkäyntikulut

- 45 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/54/EY 14 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että tilanne, jossa henkilön tavoitteena työpaikkaa hakiessaan ei ole kyseisen työpaikan saaminen vaan ainoastaan hakijan aseman saaminen muodollisesti yksinomaan korvauksen vaatimista varten, ei kuulu näissä säännöksissä tarkoitetun käsitteen ”työn tai toimen saaminen” alaan, ja jos unionin oikeudessa edellytetyt osatekijät ovat olemassa, sitä voidaan pitää oikeuden väärinkäyttönä.

Allekirjoitukset